

”Det är i princip fullt varje söndag”

Mitt i Lunds centrum ligger Pingstkyrkan, en gemenskap som rymmer alla generationer. *Världen idag* möter en församling som satsar på att människor ska få växa i relation till Jesus och som är beredda att strukturera om för att öka integrationen.

[Församlingsliv](#) · Publicerad 09:00, 3 jan 2020

Pastorn och föreståndaren Henrik Åström berättar att församlingen speglar Lund. Det är en bredd av åldrar såväl som nationaliteter. Enkelt sammanfattat är det en plats där många olika typer av människor ryms.

– Samtidigt är vi en ganska traditionell pingstförsamling gällande stil, men som så många andra församlingar förnyas vi hela tiden, säger Henrik.

Cecilia ”Titti” Pihlström är även hon anställd i Pingstkyrkan i Lund, med fokus på barn och musik, och liksom Henrik beskriver hon en församling som människor verkar trivas i.

– Folk säger att de tycker att det är trevligt att vara här och känner sig hemma. Vi vill vara noga med att prata med folk och hälsa på nya. Kanske hänger det ihop, säger Cecilia.

Henrik fyller i:

– Att människor känner sig hemma i en församling går ju att mäta med många olika parametrar, såsom om givandet ökar eller hur lätt det är att fylla på med ledare i olika team. Hos oss märks det genom att antal gudstjänstbesökare har ökat – det är i princip fullt varje söndag.

Det är inte bara på söndagar människor kommer till Pingstkyrkan. Just nu finns det en stor internationell grupp, med stor representation från olika afrikanska länder, samt en relativt ny romsk grupp inom församlingen. Förutom dessa finns det även en eritreansk grupp och mindre grupper som talar spanska och farsi.

Utöver söndagsgudstjänster har församlingen även lovsångskvällar den första fredagen varje månad med fokus på tillbedjan och förbön. Längtan är att kvällen ska få bidra till personliga gudsmöten.

– Det är ett tillfälle att få gå utanför sig själv, sluta fokusera på sina egna problem och i stället fästa blicken uppåt – på Gud, berättar Cecilia när hon beskriver fredagarna.

Församlingen har tre tillväxtmål som har med detta att göra, förklarar Henrik, och beskriver visionen:

– Det första är personlig tillväxt, där vi betonar erfarenheten av Gud. Här kommer lovsångskvällarna in. Den personliga tillväxten leder till nästa mål som är gemensam tillväxt, där vi får växa i gemenskap och där vi visar förståelse och förlåtelse gentemot varandra och vill se det bästa i varandra.

Genom detta når församlingen tillväxt i omsorg, vilket är deras tredje mål.

– Detta har ett utåtriktat fokus mot människor i behov, något vi vill satsa mer på och som redan växer, bland annat genom att vi nu har anställt en socionom på halvtid. Genom att jobba mot dessa tre mål kommer vi till den numerära tillväxten, något vi inte jobbar med utan ser som en konsekvens av våra tillväxtmål.

– Att vi har börjat jobba med de här bitarna tror jag är en liten nyckel till att vi har fått börja se en positiv rörelse. Sedan gör Gud sitt där han rör vid hjärtan, säger Henrik, och Cecilia nickar.

När Henrik och Cecilia beskriver församlingens utmaningar är det den yngre generationen samt gemenskap i vardagen som står i fokus.

– Det finns en utmaning i att hitta vägar för att nå barn. Alla är så upptagna och det finns så mycket annat som slåss om barnens tid. Vi vill att kyrkan ska få vara relevant för hela familjen, säger Cecilia.

Henrik instämmer och säger att kyrkan och tron måste få vara något som sträcker sig utanför söndagarna.

– Vi vill framöver satsa på hemgrupper, vilket har med både personlig och gemensam tillväxt att göra. Önskan är att söndagens budskap följer med hem och landar i livet.

Ett annat fokusområde är att öka enheten mellan de olika språkgrupper som befinner sig under samma kyrktak.

– Vi vill ha kvar mångfalden men stå på samma grund, berättar Henrik.

En ny rutin är att det alltid är "storsöndag" de söndagar då det är församlingsmöte. Då har alla grupper gudstjänst tillsammans, vilket också har lett till att fler från de mindre grupperna är närvarande på församlingsmötena.

Dessa söndagar tolkar man även från scenen i stället för via hörlurar – små detaljer som är tänkta att skapa delaktighet för dem som är där.

– Ett annat steg är att vi har valt in den romska, och är på väg med den internationella, gruppens ledare in i församlingsledningen. Dessa förändringar har gett oss en djup känsla av att vi vill integrering och att det inte bara är något vi säger, berättar Henrik, och fortsätter:

– Än är vi inte framme, men vi är på väg åt rätt håll.

Nathalie Bencic

redaktionen@varldenidag.se